

Chương 236: Cố ý đầu tư vào

Tới nhà cũ xong, Lâm Yên đặc biệt đi trung tâm thương mại gần đó mua một chút đồ cho ông ngoại, túi lớn túi nhỏ xách vào trong nhà cũ.

Lúc này, đám người ông ngoại Hạ Định Khôn ngồi ở đại sảnh, mẹ Hạ Mộ Vân cũng ở chỗ này.

“Chị Yên, chị đã đến rồi.”

Nhìn thấy Lâm Yên đi đến, em họ Hạ Nhạc Phong bước nhanh tới, tiếp nhận túi lớn túi nhỏ của Lâm Yên.

“Các người tới làm gì?”

Anh họ lớn Hạ Minh Khải liếc Lâm Yên một cái, ngay lập tức nhìn về phía Hạ Mộ Vân cách đó không xa, chợt cười lạnh nói: “Sáng mai đội xe sẽ tiến hành vòng đấu loại, có một số người cũng không hiểu gì, lại còn nhất định muốn tới tham gia náo nhiệt.”

“Anh Minh Khải, đừng nói như vậy ...” Hạ Nhạc Phong nhú mày, nhìn về phía Hạ Minh Khải, nhẹ giọng nói.

“Đừng nói như vậy?” Nghe nói như vậy, Hạ Minh Khải liếc nhìn Hạ Nhạc Phong một cái, lạnh giọng cười nói: “Vậy tôi nên nói như thế nào, hiện tại trong nhà

trở nên như thế này là ai gây nên, trong lòng chú không tự hiểu sao.”

“Anh Minh Khải, loại chuyện này cũng không thể trách cô và chị Yên mà, tất cả mọi người đều không muốn, hơn nữa, trước mắt chủ yếu vẫn bởi vì đội xe không có thực lực ... Nếu không cũng sẽ không đi đến tình trạng như hôm nay.” Hạ Nhạc Phong nhỏ giọng nói.

Bỗng nhiên, cậu cả Hạ Hùng lạnh giọng nói: “Tiểu Phong, cháu con nhỏ biết cái gì, anh Minh Khải của con nói không sai, huống chi, nếu không phải xuất hiện vấn đề tài chính, đội xe không có tiền bỏ vào, lấy thực lực của anh Minh Khải con, nói không chừng sớm đã bước vào hạng hai trong nước, thậm chí là tay đua xe hạng nhất.”

“Ba, đừng nói với bọn họ, căn bản cũng không hiểu gì cả, đặc biệt là hai mẹ con này, nhìn liên hết muốn ăn.” Hạ Minh Khải vẻ mặt ghét bỏ.

“Được rồi!”

Lúc này, ông cụ Hạ Định Khôn nhíu chặt mày, mặt đây không vui.

Thấy ông cụ tức giận, mọi người không dám nói tiếp thêm cái gì.

“Đúng rồi... Ông nội, ba... Nói cho mọi người một tin tức tốt.” Hạ Minh Khải hơi hơi nhếch khóe miệng, mặt đây kiêu ngạo.

“Tin tức gì?” Hà Hùng hỏi.

“Chính là ông chủ của đội xe Tật Phong, Bùi Vũ Đường.” Hạ Minh Khải cười nói: “Lúc trước con ngẫu nhiên quen biết ông chủ của đội xe Tật Phong, trải qua vài lần trò chuyện, hẳn rồi cuộc đông ý ngày mai sẽ đến xem đội xe chúng ta thi đấu, chỉ cần biểu hiện hơi tốt một chút, có lẽ có thể được Bùi Vũ Đường đầu tư.”

“Bùi Vũ Đường?” Hà Hùng sững sốt: “Giống như không nghe nói qua.”

Hạ Minh Khải nói: “Văn tương đối có thực lực, đội xe Tật Phong trang bị xe đua cũng xem như tương đối hạng nhất, chỉ là tay đua xe không được, thứ tự trước sau không thể đi lên, chẳng qua, điều này không quan trọng, nếu ông chủ đội xe Tật Phong đông ý đầu tư, cho dù đội xe chúng ta thi đấu thua, đó cũng không có quan hệ gì.”

“Đội xe Tật Phong, ông cũng biết.” Ông cụ Hạ Định Khôn liếc nhìn Hạ Minh Khải một cái, nói: “Chẳng qua, cháu xác định ngày mai ông chủ đội xe Tật Phong sẽ đến xem thi đấu, còn cố ý muốn đầu tư vào?”

“Ha ha, ông nội, ông cứ yên tâm đi, cháu cùng ông chủ đội xe Tật Phong quan hệ còn tính không tồi,

khẳng định không có vấn đề gì, cháu có thể bảo đảm.”
Hạ Minh Khải giọng điệu chắc chắn.

“Ừ... Minh Khải, ông thật đúng là không nghĩ tới, cháu có thể mời được ông chủ đội xe Tật Phong ... Trong khoảng thời gian này cháu cũng vất vả.” Hạ Định Khôn nhìn về phía Hạ Minh Khải, gật gật đầu.

“Minh Khải, làm không tồi, con lấy mặt mũi cho chúng ta.” Hạ Hùng nhìn Hạ Minh Khải, thân sắc vui mừng, ngay lập tức, liếc mắt một cái nhìn Lâm Yên cùng Hạ Mộ Vân, cười lạnh nói: “Không giống người nào đó, chỉ biết đòi lấy cùng hại người nhà, không có một chút cống hiến, còn liếm mặt xem như không xảy ra chuyện gì.”